

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (sedmého senátu)

6. července 2017*

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s projekty, které se týkají plynem izolovaných spínacích přístrojů — Rozhodnutí přijaté Evropskou komisí po částečném zrušení původního rozhodnutí Tribunálem Evropské unie — Změna pokut — Právo na obhajobu — Nepřijetí nového oznámení námitek — Rovné zacházení — Společný podnik — Výpočet výchozí částky — Stupeň přispění k protiprávnímu jednání — Překážka věci rozsouzené“

Ve věci C-180/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 29. března 2016,

Toshiba Corp., se sídlem v Tokiu (Japonsko), zastoupená J.F. MacLennan, solicitor, S. Sakellariou, dikigoros, A. Schulzem, Rechtsanwalt, a J. Jourdanem, avocat,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená N. Khanem, jako zmocněncem,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (sedmý senát),

ve složení A. Prechal (zpravodajka), předsedkyně senátu, A. Rosas a C. Toader, soudci,

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 26. dubna 2017,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se Toshiba Corp. domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 19. ledna 2016, Toshiba v. Komise (T-404/12, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2016:18), kterým zamítl její žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise C(2012) 4381 final ze dne 27. června 2012, kterým se mění rozhodnutí C (2006) 6762 final ze dne 24. ledna 2007, v řízení podle článku 81 [ES (nyní článku 101 SFEU)] a článku 53 Dohody o EHP, v rozsahu, v němž bylo toto rozhodnutí určeno společností Mitsubishi Electric Corporation a Toshiba Corporation (věc COMP/39.966 – Plynem izolované spínací přístroje – pokuty) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

- 2 V bodech 1 až 20 napadeného rozsudku jsou skutečnosti předcházející sporu uvedeny takto:
 - „1 [Toshiba] je japonskou společností činnou v různých odvětvích a mimo jiné v oblasti plynem izolovaných spínacích přístrojů (dále jen ‚PISP‘). Mezi říjnem 2002 a dubnem 2005 byla její činnost v oblasti PISP vykonávána společným podnikem, totiž společností TM T&D Corp., vlastněnou rovným podílem se společností Mitsubishi Electric Corp. (dále jen ‚[Mitsubishi]‘) a zrušenou v roce 2005.
 - 2 Dne 24. ledna 2007 přijala Komise Evropských společenství rozhodnutí C (2006) 6762 final v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc č. COMP/F/38.899 – Plynem izolované spínací přístroje) (dále jen ‚rozhodnutí z roku 2007‘).
 - 3 V rozhodnutí z roku 2007 Komise konstatovala existenci jediného a trvajícího porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru na trhu PISP Evropského hospodářského prostoru (EHP) od 15. dubna 1988 do 11. května 2004 a uložila osobám, kterým bylo uvedené rozhodnutí určeno, jimiž byli evropští a japonští výrobci PISP, pokuty [...]
 - 4 Protiprávní jednání, jehož se týkalo rozhodnutí z roku 2007, obsahovalo tři podstatné prvky:
 - dohodu podepsanou ve Vídni dne 15. dubna 1988 (dále jen „dohoda GQ“), jejímž předmětem je přidělování projektů PISP na celosvětové úrovni podle dohodnutých pravidel, aby se zachovaly kvóty odrážející do velké míry ‚odhadované historické podíly na trhu‘; dohodu, která se uplatňovala celosvětově, s výjimkou Spojených států, Kanady, Japonska a 17 zemí západní Evropy, která spočívala v přidělování „společné japonské kvóty“ japonským výrobcům a ‚společné evropské kvóty‘ evropským výrobcům;
 - souběžnou dohodu (dále jen ‚obecná dohoda‘), na základě níž byly na jedné straně projekty PISP v Japonsku a v zemích evropských členů kartelové dohody vyhrazeny jednotlivým japonským a evropským členům kartelu a na druhé straně byly projekty PISP v jiných evropských zemích také vyhrazeny evropské skupině, jelikož japonští výrobci se zavázali nepředkládat nabídky na projekty PISP v Evropě; avšak výměnou za tuto dohodu se takovéto projekty musely oznamovat japonské skupině a být zahrnuty do ‚společné evropské kvóty‘ stanovené dohodou GQ;
 - dohodu podepsanou ve Vídni dne 15. dubna 1988, nazvanou ‚E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement‘ (dále jen ‚dohoda EQ‘), podepsanou členy evropské skupiny výrobců, jejímž předmětem bylo rozdělování projektů PISP přidělených uvedené skupině na základě dohody GQ.
 - 5 V článku 1 rozhodnutí z roku 2007 Komise konstatovala, že se žalobkyně účastnila protiprávního jednání v období od 15. dubna 1988 do 11. května 2004.

- 6 Za protiprávní jednání uvedené v článku 1 rozhodnutí z roku 2007 byla v článku 2 rozhodnutí z roku 2007 [společnosti Toshiba] uložena pokuta ve výši 90 900 000 eur, z níž se má 4 650 000 eur odpovídajících protiprávnímu jednání spáchanému společností TM T&D zaplatit solidárně se společností [Mitsubishi].
- 7 Dne 18. dubna 2007 podala [Toshiba] žalobu proti rozhodnutí z roku 2007.
- 8 Rozsudkem ze dne 12. července 2011 Toshiba v. Komise (T-113/07, Sb. rozh., EU: T: 2011: 343) na jedné straně Tribunál zamítl žalobu žalobkyně v rozsahu, v němž směřovala ke zrušení článku 1 rozhodnutí z roku 2007. Na druhé straně však zrušil článek 2 písm. h) a i) rozhodnutí z roku 2007 v rozsahu, v němž se týkal žalobkyně z důvodu, že Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že při výpočtu výše pokuty v případě žalobkyně zvolila referenční rok, který se odlišoval od referenčního roku zvoleného v případě evropských účastníků protiprávního jednání.
- 9 Dne 23. září 2011 podala [Toshiba] k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek proti rozsudku [ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343)].
- 10 Dne 15. února 2012 zaslala Komise [společnosti Toshiba] dopis popisující skutkové okolnosti, z něhož vyplývalo, že má v úmyslu přijmout nové rozhodnutí, kterým jí uloží pokutu (dále jen „dopis popisující skutkové okolnosti“). Komise uvedla skutečnosti, které byly podle ní relevantní pro výpočet výše této pokuty, vzhledem k rozsudku [ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343)].
- 11 Dne 7. a 23. března 2012 předložila [Toshiba] k tomuto dopisu popisujícímu skutkové okolnosti vyjádření.
- 12 Dne 12. června 2012 se konalo setkání mezi zástupci [společnosti Toshiba] a týmem Komise pověřeného věcí.
- 13 [Sporným r]ozhodnutím byl článek 2 rozhodnutí z roku 2007 změněn přidáním nových písmen h) a i). V písmenu h) se uvádí, že [společnosti Toshiba] bylo uloženo zaplatit pokutu ve výši 4 650 000 eur, kterou měla uhradit společně a nerozdílně se společností [Mitsubishi]. V písmenu i) byla [společnosti Toshiba] jako jediné odpovědné, uložena pokuta ve výši 56 793 000 eur.
- 14 Za účelem nápravy nerovného zacházení, kterou Tribunál kritizoval v rozsudku [ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343)], vycházela Komise v[e sporném] rozhodnutí z celosvětového obratu s PISP za rok 2003. Jelikož během tohoto roku vykonávala činnosti [společnosti Toshiba] a společnosti [Mitsubishi] v oblasti PISP společnost TM T&D, Komise zohlednila její obrat za rok 2003 (body 59 a 60 odůvodnění [sporného] rozhodnutí).
- 15 ZprvÉ Komise v rámci odstupňovaného zacházení s cílem zohlednit jednotlivá přispění různých účastníků kartelové dohody, vypočetla tržní podíl společnosti TM T&D v roce 2003, pokud jde o PISP (15 až 20 %) a zařadila ho do druhé kategorie podle kategorizace uvedené v bodech 482 až 488 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007. V důsledku toho byla společnosti TM T&D stanovena předpokládaná výchozí částka pokuty 31 000 000 eur (bod 61 odůvodnění [sporného] rozhodnutí).
- 16 Zadruhé byla k zohlednění rozdílné schopnosti [společnosti Toshiba] a společnosti [Mitsubishi] přispívat k protiprávnímu jednání v období před založením TM T&D výchozí částka pokuty společnosti TM T&D rozdělena mezi její akcionáře poměrně k jejich jednotlivým prodejům PISP v roce 2001, což byl poslední celý rok před založením TM T&D. Proto byla v případě [společnosti Toshiba] stanovena výchozí částka pokuty 10 863 199 eur a v případě společnosti [Mitsubishi] výchozí částka pokuty 20 136 801 eur (body 62 a 63 odůvodnění [sporného] rozhodnutí).

- 17 Zatřetí Komise na [společnost Toshiba] použila k zajištění odrazujícího účinku pokuty odrazující koeficient 2, na základě jejího obratu za rok 2005 (body 69 až 71 odůvodnění [sporného] rozhodnutí).
 - 18 Začtvrté pro účely zohlednění doby trvání protiprávního jednání v období před založením společnosti TM T&D byla výchozí částka pokuty [společnosti Toshiba] zvýšena o 140 % (body 73 až 76 odůvodnění [sporného] rozhodnutí).
 - 19 Zapáté pro účely zohlednění doby trvání protiprávního jednání během období činnosti společnosti TM T&D byla [společnosti Toshiba] a společnosti [Mitsubishi] společně a nerozdílně uložena částka ve výši 15 % z předpokládané výchozí částky pokuty TM T&D (bod 77 odůvodnění [sporného] rozhodnutí).
 - 20 Konečně zašesté byla solidární částka pokuty vynásobena odrazujícím koeficientem vztahujícím se na [společnost Toshiba] a částka, která po tomto vynásobení přesahovala společnou a nerozdílnou částku pokuty, jí byla uložena jako částka, kterou musí zaplatit samostatně (bod 78 odůvodnění [sporného] rozhodnutí).
- 3 Rozsudkem ze dne 19. prosince 2013, Siemens a další v. Komise (C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:866), Soudní dvůr mimo jiné zamítl kasační opravný prostředek podaný společností Toshiba proti rozsudku Tribunálu ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343).

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 4 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 12. září 2012 podala Toshiba žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí a podpůrně ke snížení pokuty, která jí byla uložena.
- 5 Na podporu své žaloby Toshiba uvedla pět žalobních důvodů vycházejících: první z porušení zásad řádné správy a proporcionality, druhý z porušení práva na obhajobu, třetí z porušení zásady rovného zacházení, pokud jde o výchozí částku pokuty, čtvrtý z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pátý z porušení zásady rovného zacházení, pokud jde o určení míry odpovědnosti společnosti Toshiba vzhledem k evropským účastníkům protiprávního jednání.
- 6 Tribunál tuto žalobu napadeným rozsudkem zamítl.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 7 Kasačním opravným prostředkem Toshiba navrhuje, aby Soudní dvůr:
 - zrušil napadený rozsudek;
 - zrušil sporné rozhodnutí, nebo
 - snížil pokutu, která jí byla uložena, podle článku 261 SFEU, nebo
 - vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl v souladu s právními názory vyjádřenými Soudním dvorem, a každopádně
 - uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení o kasačním opravném prostředku a řízení v prvním stupni.

- 8 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil společnosti Toshiba náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 9 Na podporu kasačního opravného prostředku Toshiba vznáší tři důvody vycházející: první z porušení jejího práva na obhajobu, jelikož spornému rozhodnutí nepředcházelo nové oznámení námitek, druhý z porušení zásady rovného zacházení, pokud jde o výchozí částku pokuty, a třetí z porušení zásady rovného zacházení, pokud jde o určení úrovně odpovědnosti společnosti Toshiba v porovnání s evropskými účastníky na protiprávním jednání.

K prvnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva na obhajobu, jelikož spornému rozhodnutí nepředcházelo nové oznámení námitek

Argumentace účastníků řízení

- 10 V prvním důvodu Toshiba Tribunálu vytýká, že v bodech 34 až 47 napadeného rozsudku zamítl první část druhého důvodu její žaloby, ve které tvrdila, že v důsledku rozsudku Tribunálu ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343), měla Komise povinnost zaslat jí nové oznámení námitek před přijetím sporného rozhodnutí a tím, že jí zaslala pouze dopis popisující skutkové okolnosti, Komise porušila její právo na obhajobu a zvláště její právo být vyslechnuta.
- 11 Toshiba se domnívá, že se oznámení námitek ze dne 20. dubna 2006 (dále jen „oznámení námitek z roku 2006“) týká pouze rozhodnutí z roku 2007. Je tedy nesprávné, že Tribunál v bodě 42 napadeného rozsudku tvrdil, že skutečnost, že sporné rozhodnutí představuje rozhodnutí pozměňující rozhodnutí z roku 2007, znamená, že postup jeho přijetí „[spadá] do prodloužené fáze řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí z roku 2007“.
- 12 Jak správně tvrdil Tribunál v bodě 74 napadeného rozsudku, Komise měla, pokud jde o uložení dodatečné částky pokuty, zvláště povinnost poskytnout společnosti Toshiba dodatečné informace o způsobech uplatnění svého úmyslu zajistit odrazující účinek pokuty, aby v tomto ohledu mohla účelně vyjádřit stanovisko. Toto tvrzení je však neslučitelné se závěrem uvedeným v témže bodě napadeného rozsudku, podle kterého Komise neměla povinnost poslat jí nové oznámení námitek, ve kterém by byly obsaženy tyto informace.
- 13 Toshiba tvrdí, že jelikož dopis popisující skutkové okolnosti nemá zvláštní procesní postavení, jak Tribunál uvedl v bodě 75 sporného rozsudku, a jelikož je oznámení námitek jediným mechanismem stanoveným unijním právem hospodářské soutěže k tomu, aby jí byly oznámeny nezbytné informace způsobem zaručujícím jí možnost být vyslechnuta Komisí, vyžadovalo dodržení jejího práva být vyslechnuta, pokud jde o způsoby výpočtu pokuty, kterou měla Komise v úmyslu jí uložit, v projednávané věci zaslání nového oznámení námitek.
- 14 Komise odpovídá, že pokud má být první důvod chápán tak, že znamená, že pokuta mohla být uložena až na závěr nového řízení, zahrnujícího zaslání oznámení námitek přebírajícího veškeré skutečnosti prokazující protiprávní jednání, je nepřijatelný, jelikož nebyl vznesen před Tribunálem.
- 15 Tento důvod kasačního opravného prostředku je údajně každopádně neopodstatněný.

- 16 Nejprve Tribunál v bodě 42 napadeného rozsudku právem připustil, že řízení, které vedlo k přijetí sporného rozhodnutí, spadá do prodloužené fáze řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí z roku 2007. Podle ustálené judikatury je totiž rozhodnutí stiženo protiprávností teprve od okamžiku, kdy k protiprávnosti došlo.
- 17 Dále ačkoli v projednávané věci Komise zaslala oznámení námitek před přijetím sporného rozhodnutí, neměla k tomu povinnost, protože požadavek, zakotvený v ustálené judikatuře Soudního dvora, podle kterého podniky musí být informovány o úmyslu Komise uložit pokutu před přijetím rozhodnutí, již byl dodržen oznámením námitek z roku 2006.
- 18 Konečně je bod 74 napadeného rozsudku stižen nesprávným právním posouzením. Judikatura, o kterou se opírá Tribunál, se totiž týká pouze požadavku, podle kterého musí být podniku, který je předmětem setření, v průběhu správního řízení umožněno účelně vyjádřit stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností, jakož i k dokumentům použitým Komisí na podporu jejího tvrzení existence porušení pravidel Smlouvy o FEU v oblasti hospodářské soutěže. Naproti tomu se tato judikatura netýká výpočtu pokuty uložené po konstatování takového protiprávního jednání.

Závěry Soudního dvora

- 19 Úvodem je třeba zamítnout námitku nepřipustnosti vznesenou Komisí.
- 20 V rozsahu, v němž Toshiba v prvním důvodu kasačního opravného prostředku v podstatě Tribunálu vytýká, že zamítl její argumentaci, podle které Komise nemohla přijmout sporné rozhodnutí, aniž by jí zaslala nové oznámení námitek, tvrdíc zejména, že na rozdíl od toho, co rozhodl Tribunál, řízení vedoucí k přijetí sporného rozhodnutí nespadá do prodloužené fáze řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí z roku 2007, se totiž zjevně nejedná o nový důvod.
- 21 Pokud jde o věcnou stránku, Tribunál se právem v bodech 40 a 41 napadeného rozsudku opřel o zásadu, zakotvenou ustálenou judikaturou Soudního dvora, podle které má Komise za účelem splnění povinnosti dodržení práva podniků být vyslechnuty povinně v oznámení námitek uvést, že bude zkoumat, zda je třeba uložit pokuty dotýčným podnikům a uvést hlavní skutkové a právní okolnosti, které mohou vést k uložení pokuty, jako je závažnost a doba trvání předpokládaného protiprávního jednání a skutečnost, že se jej dopustila úmyslně nebo z nedbalosti. Z této judikatury rovněž vyplývá, že Komise naproti tomu, jestliže uvedla skutkové a právní okolnosti, na nichž hodlá založit výpočet výše pokut, není již povinna upřesnit způsob, jakým každou z těchto okolností zohlední při stanovení výše pokuty (viz zejména rozsudek ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 428 a 437).
- 22 Tribunál měl rovněž správně v bodě 42 napadeného rozsudku za to, že jelikož rozhodnutí z roku 2007 předcházelo oznámení námitek z roku 2006 a jelikož sporné rozhodnutí výslovně stanoví, že představuje rozhodnutí pozměňující rozhodnutí z roku 2007, spadá postup jeho přijetí do prodloužené fáze řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí z roku 2007.
- 23 Tribunál z toho mohl v témže bodě napadeného rozsudku vyvodit, aniž by se dopustil nesprávného právního posouzení, že obsah oznámení námitek z roku 2006 může být zohledněn k ověření toho, zda bylo dodrženo právo společnosti Toshiba na obhajobu v řízení, které vedlo k přijetí sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž tento obsah není zpochybněn rozsudkem ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343).
- 24 V tomto ohledu je třeba připomenout, že zrušením unijního aktu nemusí být dotčeny přípravné akty, neboť řízení směřující k nahrazení takového aktu může být v zásadě znovu provedeno v části počínající přesným okamžikem, v němž nastala protiprávnost. Zrušení aktu v zásadě nemá vliv na

platnost jeho přípravných opatření, jež předcházela fázi, ve které byla tato vada konstatována. Pokud je konstatováno, že zrušení nemá vliv na platnost dřívějších procesních aktů, nemá Komise pouze z důvodu tohoto zrušení povinnost zaslat nové oznámení námitek dotčeným podnikům (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. října 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, body 73 až 75, jakož i 80 a 81).

- 25 Kromě toho poté, co v bodech 43 a 44 napadeného rozsudku konstatoval, že oznámení námitek z roku 2006 obsahuje skutkové a právní údaje, pokud jde o výpočet částky pokut, požadované judikaturou připomenutou v bodě 40 tohoto rozsudku a v bodech 45 a 46 uvedeného rozsudku, že rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011, *Toshiba v. Komise* (T-113/07, EU:T:2011:343), nezpochybnil věrohodnost, relevanci a opodstatněnost těchto údajů, skutkových konstatování, jež ostatně nebyla společností Toshiba zpochybněna, z toho Tribunál v bodě 47 napadeného rozsudku správně vyvodil, že uvedený rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011 nebrání tomu, aby mohly být uvedené údaje zohledněny při kontrole dodržení práva společnosti Toshiba na obhajobu v rámci řízení, které vedlo k přijetí sporného rozhodnutí.
- 26 Mimoto jelikož k vadě konstatované rozsudkem Tribunálu ze dne 12. července 2011, *Toshiba v. Komise* (T-113/07, EU:T:2011:343), došlo v okamžiku přijetí rozhodnutí z roku 2007, nemělo zrušení tohoto rozhodnutí vliv na platnost jeho přípravných opatření, která předcházela stadiu, kdy tato vada nastala podle zásady zakotvené judikaturou připomenutou v bodě 24 tohoto rozsudku.
- 27 Rovněž je třeba konstatovat, že v odpovědi na argumentaci společnosti Toshiba, podle které se konstatovaná vada týkala hmotněprávního pochybení, což nutně ovlivnilo platnost přípravných opatření rozhodnutí z roku 2007, Tribunál v bodě 62 napadeného rozsudku konstatoval, že Toshiba neuvedla, v čem tato opatření měla být negativně poznamenána rozsudkem ze dne 12. července 2011, *Toshiba v. Komise* (T-113/07, EU:T:2011:343), a dodal v bodě 63 napadeného rozsudku, že se každopádně kritiky vyjádřené Tribunálem v tomto rozsudku ze dne 12. července 2011 týkají nikoli skutkového určení a právního posouzení protiprávního jednání, kterého se dopustila žalobkyně, ani určení faktorů, které je třeba zohlednit při stanovení výše pokuty, nýbrž pouze volby referenčních údajů, které měly sloužit k podrobnému výpočtu, a tedy skutečnosti, která nemusí být uvedena v oznámení námitek.
- 28 Z toho vyplývá, že Tribunál v rámci své v zásadě svrchované pravomoci posouzení skutkového stavu a důkazů shledal, aniž Toshiba tvrdila jakékoli zkreslení těchto důkazů, že Toshiba neprokázala, že zrušení rozhodnutí z roku 2007 rozsudkem ze dne 12. července 2011, *Toshiba v. Komise* (T-113/07, EU:T:2011:343), mělo vliv na platnost oznámení námitek z roku 2006 a že ostatně o takový případ nešlo, jelikož se konstatovaná vada netýkala výhrad vznesených společností Toshiba ani faktorů, které je třeba zohlednit při stanovení výše její pokuty.
- 29 Tento závěr nelze zpochybnit, na rozdíl od toho, co tvrdí Toshiba, vzhledem k zásadě, která vyplývá z judikatury citované v bodě 71 napadeného rozsudku, z níž Tribunál vyvodil v bodě 74 téhož rozsudku, že Komise má povinnost po zaslání oznámení námitek povinnost poskytnout dotyčnému podniku dodatečné informace o způsobech uplatnění svého úmyslu zajistit odrazující účinek pokuty, aby v tomto ohledu mohl účelně vyjádřit své stanovisko.
- 30 Je třeba konstatovat, že taková zásada nevyplývá z judikatury Soudního dvora, na kterou Tribunál odkazuje v bodě 71 napadeného rozsudku, totiž judikatury vyplývající z bodu 66 rozsudku ze dne 7. ledna 2004, *Aalborg Portland a další v. Komise* (C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6), ani z jiných rozsudků Soudního dvora, jelikož v této judikatuře se Soudní dvůr omezuje na připomenutí zásady, podle které dodržení práva na obhajobu vyžaduje, aby dotyčnému podniku bylo v průběhu správního řízení umožněno účelně vyjádřit své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností, jakož i k dokumentům použitým Komisí na podporu jejího tvrzení existence porušení Smlouvy.

- 31 Pokud, jak vyplývá z předcházejících úvah, je bod 74 napadeného rozsudku stížen nesprávným právním posouzením, nemá to vliv na platnost napadeného rozsudku, jelikož jeho výrok je dostatečně založen na jiných právních důvodech (v tomto smyslu viz mimo jiné rozsudek ze dne 29. března 2011, ThyssenKrupp Nirosta v. Komise, C-352/09 P, EU:C:2011:191, bod 136).
- 32 Jak totiž vyplývá z předcházejících bodů tohoto rozsudku, Tribunál na základě úvah uvedených v bodech 40 až 65 napadeného rozsudku právem rozhodl, že ačkoli Komise společnosti Toshiba nezaslala nové oznámení námitek, nebylo právo uvedené společnosti na obhajobu porušeno.
- 33 Rovněž lze připomenout, že i když za určitých okolností, zejména pokud Komise zamýšlí uplatnit nové pokyny pro výpočet pokut a pokud to neznamená, že nepřiměřeným způsobem předjímá své rozhodnutí o výhradách, může být žádoucí, aby Komise poskytla údaje o způsobu, jakým hodlá uplatnit imperativní kritéria závažnosti a doby trvání protiprávního jednání pro účely stanovení částky pokut, nic to nemění na tom, že právo být vyslechnut se nevztahuje na takové skutečnosti související s metodou stanovení částky pokut (rozsudek ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 438 a 439).
- 34 Konečně i když v projednávané věci Komise zasláním dopisu popisujícího skutkové okolnosti hodlala poskytnout společnosti Toshiba údaje o nových skutečnostech týkajících metody určení výše její pokuty, o nichž se Komise domnívala, že je třeba je uplatnit po částečném zrušení rozhodnutí z roku 2007 rozsudkem ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343), a i když je nesporné, že se Toshiba mohla k těmto skutečnostem vyjádřit jak písemně, tak v průběhu setkání, jak potvrzuje sporné rozhodnutí, nic to nemění na tom, že tyto skutečnosti ze své povahy nemusely být v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 21 tohoto rozsudku předmětem nového oznámení námitek.
- 35 Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám musí být první důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení, pokud jde o stanovení výchozí částky pokuty

Argumentace účastnic řízení

- 36 V druhém důvodu kasačního opravného prostředku Toshiba tvrdí, že Tribunál tím, že zamítl třetí důvod její žaloby, kterým tvrdila, že Komise měla za účelem provedení rozsudku ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343), vypočítat pokutu, která jí byla uložena, na základě obratu společnosti TM T&D za rok 2003, a nikoli na základě výchozí částky pokuty udělené tomuto podniku, porušil zásadu rovného zacházení.
- 37 Toshiba připomíná, že před Komisí a Tribunálem tvrdila na jedné straně, že metoda výpočtu pokuty, která jí byla uložena, porušuje zásadu rovného zacházení, jelikož neodráží individuální váhu společnosti Toshiba v protiprávním jednání před vytvořením společnosti TM T&D, což je vyžadováno Tribunálem v bodě 290 rozsudku ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343), a což odpovídá přístupu přijatému pro evropské podniky. Na druhé straně tvrdí, že Komise měla vypočítat výchozí částku pokuty, která jí byla uložena na základě jejího obratu za rok 2003, tedy tím, že jí přičte 35 % obratu dosaženého společností TM T&D za rok 2003.

- 38 Toshiba tvrdí, že bod 115 napadeného rozsudku je stížen nedostatkem odůvodnění, jelikož skutečnost, sama o sobě nepopíratelná, že pokuta, která jí byla uložena, nemohla být vypočtena „přesně stejným způsobem“ jako pokuta evropských podniků, nemůže vysvětlit, v čem byla metoda navrhaná společností Toshiba méně vhodná než metoda Komise pro zajištění rovného zacházení mezi společností Toshiba a evropskými podniky.
- 39 Navíc skutečnost, o kterou se opřel Tribunál v bodech 116, 117 a 123 až 125 napadeného rozsudku k zamítnutí metody výpočtu navržené společností Toshiba, totiž, že TM T&D byla společným podnikem zcela odpovědným za výrobu a prodej PISP v roce 2003 a představovala subjekt oddělený od svých akcionářů, není, i když je nepopíratelná, v tomto kontextu relevantní.
- 40 Použití výchozí částky pokuty společnosti TM T&D odráží pouze váhu společnosti TM T&D v protiprávním jednání, jak to bylo konstatováno v bodě 66 sporného rozhodnutí a v bodě 128 napadeného rozsudku, a bylo správně uplatněno Komisí pro výpočet pokuty příslušející tomuto společnému podniku. Tato částka však neodráží individuální váhu společnosti Toshiba za období před vytvořením tohoto společného podniku.
- 41 Naopak stanovení výchozí částky pokuty společnosti Toshiba na základě jejího teoretického obratu za rok 2003, rovnajícího se 35 % obratu dosaženého společností TM T&D v roce 2003, by bylo objektivním kritériem, které by poskytlo spravedlivé měřítko škodlivosti restriktivního jednání společnosti Toshiba před vytvořením společnosti TM T&D.
- 42 Tato metoda by umožnila zacházet při výpočtu pokut se společností Toshiba stejným způsobem jako s evropskými výrobci. Nejprve by totiž byl vypočten vlastní obrat společnosti Toshiba. Dále podle tržního podílu společnosti Toshiba vypočteného na základě tohoto obratu, mohla být tato společnost zařazena do jedné z kategorií výchozích částek zjištěných v rozhodnutí z roku 2007, v projednávané věci kategorie vedoucí k přičtení výchozí částky 9 milionů eur.
- 43 Naproti tomu metoda použitá Komisí vedla k neuplatnění této metody výpočtu pokuty. Z důvodu přičtení části výchozí částky pokuty společnosti TM T&D byla společnosti Toshiba přičtena umělá výchozí částka pokuty 10 863 199 eur, která neodpovídá žádné z kategorií výchozích částek zjištěných v rozhodnutí z roku 2007.
- 44 Metoda výpočtu navržená společností Toshiba není umělejší než metoda použitá Komisí. Výpočet výše pokuty společnosti Toshiba totiž každopádně vyžaduje zvláštní pravidla. Tribunál údajně nevysvětlil, zejména v bodě 128 napadeného rozsudku, proč je metoda Komise obsahující rozštěpení výchozí částky pokuty společnosti TM T&D méně umělá než metoda navržená společností Toshiba spočívající v rozdělení obratu společnosti TM T&D.
- 45 I když, jak Tribunál uvedl v bodě 121 napadeného rozsudku, Komise sledovala metodu zmíněnou Tribunálem v rozsudku ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343), jakožto vhodný příklad alternativní metody, která by byla slučitelná se zásadou rovného zacházení, nevyplývá z toho, že tato metoda byla vhodnější než metoda navržená společností Toshiba a že neporušuje uvedenou zásadu. Stejně tak skutečnost, že Toshiba původně navrhovala jinou metodu výpočtu založenou na výchozí částce společného podniku takovou metodu nečiní zákonnou.
- 46 Komise tvrdí, že metoda propagovaná společností Toshiba v jejím kasačním opravném prostředku je umělejší než-li metoda použitá ve sporném rozhodnutí, jelikož znamená umělé přidělení obratu za rok, kdy nedosáhla žádného obratu.

- 47 Každopádně, jelikož byl společný podnik vlastněn rovným podílem se společností Mitsubishi, mohl by být jakýkoli „obrat“ společnosti Toshiba za rok 2003 v oblasti PISP vypočten pouze přičtením jí 50 % obratu společného podniku, což je rovná 176,61 milionu eur, což by odpovídalo tržnímu podílu lehce přesahujícímu 8 %, a nikoli obrat 123,6 milionu eur, odpovídající 35 % obratu společného podniku s tržním podílem 5,6 %, jak uvádí Toshiba.
- 48 I kdyby měl Soudní dvůr dojít k závěru, že Komise mohla vypočítat pokutu způsobem nyní hájeným společností Toshiba, neprokazovalo by to, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení.
- 49 Diskuse se totiž týká nikoli nejlepší představitelné metody, nýbrž legality metody provedené ve sporném rozhodnutí. V tomto ohledu Komise uvádí, že metoda nyní hájená společností Toshiba je rozdílná od metody, kterou předložila původně, která spočívala v rozdělení rovnými díly, mezi společnostmi Toshiba a Mitsubishi, výchozí částky pokuty společného podniku vypočtené na základě jeho obratu za rok 2003, a metody propagované Tribunálem v rozsudku ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343). Nelze proto tvrdit, že tato metoda je jedinou metodou, která může být použita ke stanovení pokuty společnosti Toshiba s odkazem k obratu za rok 2003.
- 50 Komise na základě toho dochází k závěru, že se Tribunál nedopustil žádného nesprávného právního posouzení, jelikož se neodchýlil od zásady porovnatelnosti obrátů „různých podniků“, protože dotčeným podnikem, který dosáhl obratu v roce 2003, mohl být pouze společný podnik.

Závěry Soudního dvora

- 51 Tribunál, opíraje se zejména o body 62 a 66 odůvodnění sporného rozhodnutí, právem rozhodl, v podstatě z důvodů uvedených v bodech 114 až 117 a 123 až 125 napadeného rozsudku, že Komise mohla ze skutečnosti, že Toshiba nedosáhla tržeb v odvětví PISP za referenční rok 2003, vyvodit, že by bylo nepřiměřené vypočítat pro tento podnik virtuální obrat za tento rok umělým rozdělením obratu společnosti TM T&D za rok 2003, bez ohledu na skutečnost, že tento společný podnik byl činný na tomto trhu během referenčního roku jakožto subjekt odlišný od svých akcionářů.
- 52 Okolnost, že Toshiba v roce 2003 nedosáhla svého vlastního obratu v odvětví PISP, totiž představuje skutečnost, která objektivně odlišuje její situaci v porovnání se situací jiných podniků, které se účastnily kartelové dohody, zvláště evropských podniků, z čehož vyplývá, že pokuta, která jí byla uložena, musela být vypočtena na základě skutečného obratu, takového, jaký za rok 2003 dosáhla TM T&D, a nikoli na základě virtuálního obratu získaného rozdělením obratu společnosti TM T&D.
- 53 Jak Tribunál uvedl v bodě 125 napadeného rozsudku, přístup, který zastává Toshiba, by ve skutečnosti vedl k odchýlení se od záměru oznámeného Komisí, vycházet při stanovení výše pokut z obrátů dosažených za rok 2003.
- 54 Metoda výpočtu, kterou navrhuje Toshiba, v rozsahu, v němž vede ke srovnání virtuálního obratu pro společnost Toshiba s reálnými obraty pro evropské podniky, kromě toho neumožňuje určit pro společnost Toshiba a Mitsubishi výchozí částku pokuty, která vhodným způsobem odráží jejich váhu v protiprávním jednání v roce 2003, konkrétně kombinovanou váhu, kterou tyto podniky vykonávaly prostřednictvím společnosti TM T&D, jak v podstatě uvedla Komise v bodě 66 sporného rozhodnutí.
- 55 Jak generální advokát uvedl v bodě 102 svého stanoviska, je rovněž sporné, že tato alternativní metoda umožňuje přímější použití obratu společnosti TM T&D za rok 2003 a poskytuje přesnější obrázek o postavení společnosti Toshiba na trhu v témže roce, jelikož vyžaduje provést dva dodatečné kroky, totiž výpočet pomyslného obratu společnosti Toshiba za rok 2003 a na tomto základě určení hodnoty jejího teoretického podílu na trhu v témže roce.

- 56 Konečně, i když ve sporném rozhodnutí byla společnosti Toshiba přiřazena výchozí částka pokuty neodpovídající žádné z výchozích částek přiřazených skupinám vymezeným v rozhodnutí z roku 2007, je tato okolnost jednoduchým důsledkem skutečnosti, že v tomto rozhodnutí byla výchozí částka společnosti Toshiba vypočtena při použití části výchozí částky společnosti TM T&D. Jelikož Toshiba netvrdí, že Komise zařazením společnosti TM T&D do druhé skupiny vymezené v uvedeném rozhodnutí porušila zásadu rovného zacházení, nemůže tvrdit, že jí byla přiřazena vyšší výchozí částka pokuty než částka pokuty přiřazená podnikům srovnatelné velikosti.
- 57 S ohledem na předcházející úvahy je třeba druhý důvod zamítnout.

K třetímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení, pokud jde o určení míry odpovědnosti společnosti Toshiba vzhledem k evropským účastníkům protiprávního jednání

Argumentace účastníků řízení

- 58 Třetím důvodem kasačního opravného prostředku Toshiba Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 141 a 142 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise neporušila zásadu rovného zacházení tím, že v napadeném rozhodnutí zamítla její návrh uložit jí nižší částku pokuty, jelikož její míra odpovědnosti za protiprávní jednání je menší než míra odpovědnosti evropských účastníků kartelové dohody.
- 59 Toshiba se domnívá, že z judikatury vyplývá, že Komise má poté, co zjistila existenci kartelové dohody a určila její účastníky, povinnost, pokud ukládá pokuty, zkoumat závažnost účasti každého podniku a přizpůsobit sankci individuálnímu jednání a zvláštním charakteristikám účasti dotyčného podniku na jediném a trvajícím protiprávním jednání.
- 60 Tribunál údajně chybně rozhodl v bodě 142 napadeného rozsudku, že „příspěví [společnosti Toshiba] k protiprávnímu jednání je srovnatelné s příspěvím evropských podniků“, což znamená, že Komise neporušila zásadu rovného zacházení z důvodu, zmíněného v bodě 141 uvedeného rozsudku, že dodržování obecné dohody představuje „[nutné příspěví]“ k cílům protiprávního jednání v jeho celku nebo „předběžnou podmínku“ přidělování projektů mezi evropské výrobce.
- 61 V projednávané věci je totiž zjevné, že japonské podniky nezpůsobily na trhu EHP stejnou škodu a méně přispěly ke globálnímu protiprávnímu jednání než evropští výrobci, protože evropští výrobci šli ještě dále tím, že si rozdělili evropské projekty prostřednictvím koluzního konání.
- 62 Komise tvrdí, že třetí důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný, jelikož přesahuje argumentaci společnosti Toshiba v prvním stupni.
- 63 Tento důvod totiž představuje popření potvrzení, ve sporném rozhodnutí, konstatování týkajících se závažnosti protiprávního jednání spáchaného společností Toshiba obsažených v rozhodnutí z roku 2007. Tato konstatování, ačkoli byla napadena v rámci pátého žalobního důvodu vzneseného před Tribunálem ve věci, ve které byl vydán napadený rozsudek, nejsou součástí její argumentace, jak uznala v prvním stupni v replice. Toshiba v tomto vyjádření skutečně opustila své argumenty týkající se této otázky závažnosti svého protiprávního jednání.
- 64 Podpůrně Komise tvrdí, že je třetí důvod nepřípustný, jelikož se týká otázky, o které již bylo pravomocně rozhodnuto.
- 65 V rozsudku ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343), Tribunál spojil posouzení závažnosti protiprávního jednání spáchaného společností Toshiba s otázkou jediného a trvajícího protiprávního jednání. Jelikož je však tato otázka nyní pravomocně rozsoudena, nemůže již být zpochybněna v rámci tohoto řízení.

66 Konečně Komise tvrdí, že i kdyby Soudní dvůr rozhodl, že třetí důvod kasačního opravného prostředku je přípustný, bylo by třeba jej zamítnout jako neopodstatněný. V tomto ohledu odkazuje na zásadu vyplývající z judikatury, podle které skutečnost, že se podnik přímo neúčastnil všech prvků zakládajících globální kartelovou dohodu, jej nemůže zbavit odpovědnosti za protiprávní jednání, je-li prokázáno, že tento podnik musel nutně vědět zaprvé, že koluze, které se účastnil, je součástí celkového plánu, a zadruhé, že tento celkový plán zahrnoval všechny prvky zakládající kartelovou dohodu.

Závěry Soudního dvora

– K přípustnosti

- 67 Je třeba zamítnout obě námitky nepřípustnosti, které uvádí Komise.
- 68 Pokud jde zaprvé o argument vycházející z toho, že otázka, která je předmětem třetího důvodu, nebyla vznesena před Tribunálem, je třeba konstatovat, že ve skutečnosti vznesena byla. V rámci pátého žalobního důvodu Toshiba totiž tvrdila, že Komise nevzala v úvahu její údajné přispění ke kartelové dohodě v době stanovení pokuty, zvláště při stanovení její výchozí částky, což představuje porušení zásady rovného zacházení. Kromě toho Toshiba v replice před Tribunálem neupustila od uvedeného pátého žalobního důvodu.
- 69 Zadruhé, pokud jde o námitku, kterou Komise vyvozuje ze zásady překážky věci pravomocně rozsouzené, je třeba konstatovat, že tato námitka vychází z předpokladu, že by Toshiba v kasačním opravném prostředku zpochybnila existenci jediného a trvajících protiprávního jednání.
- 70 Tak tomu však není, protože se třetí důvod omezuje na otázku, která se liší od stanovení výše pokuty uložené společnosti Toshiba s ohledem na závažnost protiprávního jednání, které je jí vytýkáno.
- 71 Naproti tomu tato posledně uvedená otázka, která se tedy netýká existence jediného a trvajících protiprávního jednání konstatovaného vůči společnosti Toshiba, ale určení částky pokuty vzhledem k závažnosti protiprávního jednání, které je jí vytýkáno, byla předmětem zvláštního zkoumání Tribunálem v rozsudku ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343).
- 72 Tribunál v bodech 258 až 261 uvedeného rozsudku totiž zamítl první část čtvrtého žalobního důvodu společnosti Toshiba, kterým tato společnost tvrdila, že Komise nezohlednila skutečnost, že závažnost, týkající se její účasti na kartelové dohodě, byla menší než závažnost vytýkaná evropským výrobcům, jelikož se Toshiba podílela pouze na obecné dohodě, kterou se zavázala nepředkládat nabídky na projekty PISP nacházející se v Evropě, zatímco evropští výrobci se navíc zapojily do dohody EQ, jejímž účelem bylo rozdělení těchto projektů.
- 73 Dále je třeba uvést, že rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343) byl předmětem kasačního opravného prostředku před Soudním dvorem.
- 74 V návaznosti na zamítnutí uvedeného kasačního opravného prostředku rozsudkem ze dne 19. prosince 2013, Siemens a další v. Komise (C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:866), se rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343), přesněji jeho výrok, jakož i odůvodnění, na kterém se nevyhnutelně zakládá, staly konečnými (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. února 2009, Gorostiaga Atxalandabaso v. Parlament, C-308/07 P, EU:C:2009:103, bod 57).
- 75 Je pravdou, že v kasačním opravném prostředku proti rozsudku Tribunálu ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, EU:T:2011:343), Toshiba nezpochybnila body 258 až 262 uvedeného rozsudku.

- 76 V souladu s článkem 169 jednacího řádu Soudního dvora však návrhová žádání kasačního opravného prostředku směřují k úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Tribunálu obsaženého ve výroku tohoto rozhodnutí.
- 77 Z toho vyplývá, že v rámci kasačního opravného prostředku proti rozsudku Tribunálu ze dne 12. července 2011, *Toshiba v. Komise* (T-113/07, EU:T:2011:343), Toshiba nemohla napadnout důvody uvedené v bodech 258 až 262 uvedeného rozsudku, aniž by zpochybnila jeho výrok v rozsahu, v jakém jím Tribunál zrušil pokutu, která jí byla uložena.
- 78 Společnosti Toshiba nelze vytýkat, že v rámci kasačního opravného prostředku před Soudním dvorem nezpochybnila tyto důvody, ale že kasační opravný prostředek omezila na odůvodnění rozsudku Tribunálu ze dne 12. července 2011, *Toshiba v. Komise* (T-113/07, EU:T:2011:343), týkajícího se protiprávního jednání, které jí bylo vytýkáno.
- 79 Nikoho totiž nelze nutit jednat proti vlastním zájmům, aby si zachoval procesní práva, včetně práva podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru.
- 80 Proto se Tribunál tím, že zkoumal v bodech 139 až 141 napadeného rozsudku otázku souladu stanovení výše pokuty uložené společnosti Toshiba se zásadou rovného zacházení s ohledem na závažnost protiprávního jednání, které je jí vytýkáno, ve srovnání s pokutou použitou pro evropské výrobce, nedopustil porušení zásady překážky věci pravomocně rozsouzené, kterou zakládá rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011, *Toshiba v. Komise* (T 113/07, EU:T:2011:343).

– *K věci samé*

- 81 Tribunál v bodech 141 a 142 napadeného rozsudku rozhodl, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, že jelikož účast japonských podniků na společné dohodě byla „předběžnou podmínkou“ účinného provádění dohody EQ, do které se zapojily jen evropské podniky, a tedy že dodržování svých závazků na základě společné dohody japonskými podniky „nutně přispívalo“ k fungování protiprávního jednání, je třeba dospět k závěru, že příspěvek společnosti Toshiba k protiprávnímu jednání je srovnatelný s příspěvkem evropským podnikům.
- 82 Kromě toho v bodě 141 napadeného rozsudku Tribunál odkázal na bod 261 rozsudku ze dne 12. července 2011, *Toshiba v. Komise* (T-113/07, EU:T:2011:343), ve kterém Tribunál také právem rozhodl, že jelikož se Toshiba podle společné dohody zavázala nepůsobit na trhu EHP, bylo zbytečné, aby se mimoto zapojila do dohody EQ, která měla za cíl rozdělení projektů PISP na trhu EHP. To, že se společnost Toshiba nezapojila do dohody EQ bylo totiž irelevantní a nebylo výsledkem její volby.
- 83 Jinými slovy, jak uvedl generální advokát v bodě 134 svého stanoviska, Tribunál správně rozhodl, že skutečnost, že se Toshiba nezapojila do dohody EQ je pouhým důsledkem její účasti na obecné dohodě, a tedy neznamená, že její chování bylo méně závažné než chování evropských výrobců.
- 84 Za těchto okolností Toshiba nemůže Komisi vytýkat, že jí nepřiznala snížení pokuty z důvodu skutečnosti, že se neúčastnila dohody EQ.
- 85 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba konstatovat, že třetí důvod kasačního opravného prostředku je neopodstatněný a musí být zamítnut.
- 86 Vzhledem k tomu, že žádný z důvodů kasačního opravného prostředku vznesených společností Toshiba nemůže být přijat, je třeba kasační opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

- 87 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 88 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení ze strany společnosti Toshiba a Toshiba neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) **Společnosti Toshiba Corp. se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.